

११ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
सदृशाक्षस्तवकथं शत्रुभिर्निहतोरणे ॥ दुर्मरंवतवार्ष्ण्यकालेऽप्राप्तेनृभिः सह ॥ ९ ॥ यत्र मेहदयंदुःखान्छतधानविदीर्यते ॥ किमब्रवीत्वांसं ग्रामे सुभद्रां मातरं
प्रति ॥ १० ॥ मां चापि पुंडरीकाक्षचपलाक्षः प्रियो मम ॥ आहवंपृष्ठतः कृत्वा कच्चिन्न निहतः परैः ॥ ११ ॥ कच्चिन्मुखं न गोविंद तेनाजौ विकृतं कृतं ॥ सहि कृष्ण
महातेजाः श्लाघन्निवममाग्रतः ॥ १२ ॥ बालभावेन विनयमात्मनो कथयत्प्रभुः ॥ कच्चिन्न निरुतो बालो द्रोणकर्णकृपादिभिः ॥ १३ ॥ धरण्यां निहतः शैते तन्म
माचक्ष्वके शव ॥ सहि द्रोणं च भीष्मं च कर्णं च बलिनां वरं ॥ १४ ॥ स्पर्धते स्मरणे नित्यं दुहितुः पुत्रको मम ॥ एवं विधं बहु तदा विलपंतं सुदुःखितं ॥ १५ ॥ पितरंदुः
खिततरो गोविंदो वाक्यमब्रवीत् ॥ न तेन विकृतं वक्त्रं कृतं संग्राममूर्धनि ॥ १६ ॥ न पृष्ठतः कृतश्चापि संग्रामस्तेन दुस्तरः ॥ निहत्य पृथिवीपालान्सहस्रशतसंघशः
॥ १७ ॥ खेदितो द्रोणकर्णाभ्यां दौःशासनि वशंगतः ॥ एकोत्थे केन सततं युध्यमानो यदि प्रभो ॥ १८ ॥ न स शक्येत संग्रामे निहंतुमपि वज्रिणा ॥ समाहते च सं
ग्रामात्पार्थे संशमैकैस्तदा ॥ १९ ॥ पर्यवार्यत संक्रुद्धैः स द्रोणादिभिराहवे ॥ ततः शत्रुवधं कृत्वा सुमहांतरणे पितः ॥ २० ॥ दौहित्रस्तव वार्ष्णेय दौःशासनि वशंग
तः ॥ नूनं च सगतः स्वर्गज हि शोकं महामते ॥ २१ ॥ न हि व्यसनमासाद्य सीदंति कृतबुद्धयः ॥ द्रोणकर्णप्रभृतयो येन प्रति समासिताः ॥ २२ ॥ रणे महेंद्रप्रतिमाः
सकथं नानुयादिवं ॥ सशोकं जहि दुर्धर्पमाचमन्यु वशंगमः ॥ २३ ॥ शस्त्रपूतां हि स गतिं गतः परपुरं जयः ॥ तस्मिंस्तु निहते वीरे सुभद्रे यं स्वसामम ॥ २४ ॥ दुःखा
तीर्थोऽसुतं प्राप्य कुररी वननादह ॥ द्रौपदीं च समासाद्य पर्यपृच्छत दुःखिता ॥ २५ ॥ आर्यैर्द्वारकाः सर्वे द्रष्टुमिच्छामि तानहं ॥ अस्यास्तु वचनं श्रुत्वा सर्वास्ताः कु
रुयोषितः ॥ २६ ॥ भुजाभ्यां परिगृह्यैनां चुक्रुशुः परमार्त्तवत् ॥ २७ ॥ उत्तरां चाब्रवीद्भद्रे भर्त्ता स द्धनुते गतः ॥ क्षिप्रमागमनं मध्यंतस्य त्वं वेदयस्वह ॥ २८ ॥ न
नुनामाद्यै रारि श्रुत्वाममगिरं सदा ॥ भवनान्निष्पतत्याशुकस्मान्नाभ्येतिते पतिः ॥ २९ ॥ अभिमन्यो कुशलिनो मातुलास्ते महारथाः ॥ कुशलं चाब्रुवन् सर्वे त्वां
युयुत्सुमिहागतं ॥ ३० ॥ आचक्ष्वमेघसंग्रामं यथा पूर्वमरिंदम ॥ कस्मादेवं विलपतीनाद्येह प्रतिभाषसे ॥ ३१ ॥ एवमादितु वार्ष्णेय्यास्तस्यास्तप रिदिवितं ॥ श्रु
त्वा पृथ्या सुदुःखार्त्ता शनैर्वाक्यमथाब्रवीत् ॥ ३२ ॥ सुभद्रे वासुदेवेन तथा सात्यकि नारणे ॥ पित्रा च लालितो बालः सहतः कालधर्मणा ॥ ३३ ॥ इदं शो मर्त्यधर्मा
यं माशुचो यदुनं दिनि ॥ पुत्रो हितवदुर्धर्षः संग्रामतः परमांगतिं ॥ ३४ ॥